

A Pécsi Ítéltábla a Király Ügyvédi Iroda által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - a Szabó Ügyvédi Iroda által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen - osztalék kifizetése iránt indított perében a.....Törvényszék 2013. szeptember 18. napján keltszámú ítélete ellen az alperes részéről 6. sorszámmal előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt a felperesnek 59.600 (ötvenkilencezer-hatszáz) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alperest, hogy 2009. évi osztalék címén fizessen meg a felperesnek 1.250.000 forintot, annak 2013. január 1. napjától számított késedelmi kamatát és 154.375 forint perköltséget. Tényként állapította meg, hogy a felperes az alperest a gazdasági társaságból atélőtáblaszámú ítéletével 2013. február 28. napján jogerősen kizárta, ezt megelőzően, 2010. május 27-én hozott határozattal a társaság döntött a 2009. évi osztalék kifizetéséről, a 2012. március 27-i taggyűlési határozattal a kifizetés határidejét 2012. december 31. napjában határozta meg, majd a felperes tagsági viszonya megszűnését követően, a 2013. március 8-án meghozott, 2/2013. számú határozatával a 2009. évi osztalék kifizetésének határidejét megváltoztatta oly módon, hogy a kifizetésre legkorábban a 2012. évi éves beszámoló taggyűlés általi elfogadását követően, kizárólag külön erre hozott taggyűlési határozat alapján kerülhet sor. A megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság azt a jogi következtetést vonta le, hogy a taggyűlési határozat csak a személyi hatálya alá tartozók jogait és kötelezettségeit érintheti, a felperes már nem volt tagja az osztalék kifizetésének határidejét megváltoztató a határozat meghozatalakor az alperesi társaságnak, ezért a határozat hatálya rá nem terjedt ki, a kívülálló felperes szerzett jogát a lejárt osztalék követelésére a határozat már nem érintheti.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes jelentett be fellebbezést, kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset elutasítását. Változatlanul

arra hivatkozott, hogy az alperesi társaságnak lehetősége volt a korábban hozott taggyűlési határozat megváltoztatására és a 2009. évi osztalék kifizetési határidejének módosítására. Utalt arra, hogy az osztalék megállapítását és kifizetését tartalmazó alaphatározat meghozatalakor a felperes még a társaság tagja volt, így az ezt módosító határozat hatálya rá is kiterjed. Álláspontja szerint a bíróságnak azt is vizsgálnia kell, hogy az osztalék kifizetése a társaság gazdálkodását nem veszélyezteti-e.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a per eldöntéséhez szükséges tényeket helyesen állapította meg, s a tényekből helyes jogi következtetést vont le, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helyes indokai alapján a Pp. 253. § (2) bekezdése és a Pp. 254. § (3) bekezdésére figyelemmel helybenhagyta.

A fellebbezéssel összefüggésben a másodfokú bíróság az alábbiakra utal:

Az alperes által hivatkozott 2009.1971. számú Elvi Bírósági Határozat a jelen perben nem irányadó. A közzétett ügyben a per tárgya az osztalék kérdésében hozott társasági határozat felülvizsgálata volt. A jelen per tárgya azonban nem társaság által hozott 2/2013. számú határozat jogszerűsége volt, hanem csupán az, hogy az arra jogosultak által meg nem támadott taggyűlési határozat a felperesre - aki a határozat meghozatalának időpontjában nem volt a társaság tagja, és így a társasági határozat ellen jogorvoslattel sem élhetett - kihat-e. Egyetért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak azzal a jogi álláspontjával, hogy ez a határozat a felperesre - tagsági viszonya megszűnése miatt - jogot vagy kötelezettséget nem állapíthatott meg, a megszerzett jogát már nem korlátozhatta, és nem szüntethette meg. Ha a társaság tagjai úgy döntöttek, hogy a korábban osztalékként kifizetni rendelt összeget - mely a társaság 2009. évi éves beszámolójában szerepelt - nem veszik fel, hanem eredménytartalékba helyezik, úgy az éves beszámoló módosításával ezt megtehették, de a felperes lejárt esedékességű osztaléka felett már nem rendelkezhetek, azt a Gt. 132. § (1) bekezdése alapján a felperes részére a társaságnak ki kell fizetnie. Ezt a jogi álláspontot foglalta el aÍtéltábla is számú határozatában. A Gt. 131. § (3) bekezdésében szabályozott ügyvezetői írásbeli nyilatkozatot az osztalék kifizetéséről rendelkező taggyűlési határozat meghozatala előtt kellett az ügyvezetőnek megtenni, ennek ismeretében, a 2009.évi gazdálkodás eredménye alapján dönthetett a taggyűlés az osztalékfizetésről, ezt követően azonban a kifizetéshez már sem ügyvezető nyilatkozatára, sem a társaság fizetőképességének vizsgálatára nem volt szükség.

Az alperes fellebbezése alaptalan volt, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes másodfokú eljárás során felmerült költsége megtérítésére, mely a felperest képviselő ügyvéd útiköltségéből és a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (3)

és (5) bekezdése alapján megállapított munkadíjából áll.

P é c s, 2014. április 16.

. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Berki Csilla s.k. előadó bíró, Dr. Gyöngyösiné dr. Antók Éva s.k. bíró